

Iran: problemen bij de raketontwikkeling? Pagina 14

Bashar El-Assad – het mindere kwaad? Pagina 20

ISRAEL

NIEUWS UIT

Nr. 12 – December 2005

Herstel van de soeKa (hut) van David

Pagina 5

בית שלום
www.beth-shalom.nl

Herinneringen en gedachten van een slachtoffer van terreur Pagina 15

Herstel van de soeka (hut) van David

«Daarna zal Ik wederkeren en de vervallen hut van David weder opbouwen, en wat daarvan is ingestort, zal Ik weder opbouwen, en Ik zal haar weder oprichten, opdat het overige deel der mensen de Here zoeken, en alle heidenen, over welke Mijn Naam is uitgeroepen, spreekt de Here, Die deze dingen doet» (Hand. 15:16-17).

■ Dr. Gershon Nerel

In oktober 2005 vierden de leden van *Yad Hashmonah*, de Messiaanse *moshave* (landbouwcoöperatie) in de buurt van Jeruzalem, samen met heel het Joodse volk het loofhuttenfeest (soekot). Bij de ingang van de Bijbelse tuin werd een grote *soeka* (loofhut) opgebouwd. Volgens Joodse gewoonte werd zij met verse palmtakken bedekt. Voor de bouw werden geen metalen spijkers gebruikt. Deze «koshere» *soekot*

was omgeven door drie houten wanden met een hoogte van tenminste een meter, zodat al onze gasten, ook orthodoxe en religieuze Joden, daar hun maaltijden konden gebruiken.

Voor messiaanse Joden is de loofhut vandaag een wezenlijk symbool voor twee gedachten. Ten eerste stelt zij als vergankelijk en breekbaar gebouw, net als een tent, de vergankelijkheid van het menselijk leven op deze aarde voor. In de Bijbel wordt de loofhut gesteld tegenover een vast, duurzaam gebouw. Daarom concentreert zich, in tegenstelling met de veranderlijke hut, de eeu-

wige hoop en het vertrouwen van alle gelovigen op Yeshua (Jezus), zowel van de Joden alsook van de niet-Joden, op een vaste woning in de hemel. Yeshua gaf Zijn discipelen deze duidelijke belofte: «In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen (anders zou Ik het u gezegd hebben) want Ik ga heen om u plaats te bereiden» (Joh. 14:2). Ook de apostel Paulus laat zich over dit thema uit: «Want wij weten, dat, indien de aardse tent, waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de hemelen, niet met handen gemaakt, een eeuwig huis» (2 Cor. 5:1). In tegenstelling tot het vergankelijke leven in het menselijk lichaam,

gesymboliseerd door de loofhut, hebben alle gelovigen in Yeshua, die Hem volgen, een oneindig reële toekomst – samen met alle heiligen en engelen in de hemel.

Ten tweede beroepen messiaanse Joden zich ook op de unieke symboliek van de «weer opgebouwde hut van David» en volgen daarmee de

bouwen, vervult, «... opdat **het overige deel der mensen** (hebr.: Sh'erit Adam) **de Here zoeker** (yidreshu) en alle heidenen, over welke Mijn Naam is uitgeroepen». In het boek Amos daarentegen, luidt de vertaling van de Hebreeuwse tekst: «... Ik zal haar scheuren dicht en wat daarvan is ingestort, overeind zetten; Ik zal haar

herbouwen als in de dagen van ouds, opdat zij beërven **de rest van Edom** (hebr.: yirshu)...» Blijkbaar worden voor dezelfde profetie twee verschillende formuleringen met verschillende betekenis gebruikt.

Wij moeten

In oktober vierden de Joden het loofhuttenfeest (Soekot)

woorden van Ya'akov (Jacobus), de broeder van de Here (Hand. 15:16-17). Ya'akov, die in de geschiedschrijving ook als *Hatzadik* (hebreuws: de rechtvaardige») bekend is, was leider van de eerste «gemeente van besnedenen» op de berg Zion. Toen Ya'akov, bij het concilie van Jeruzalem, de apostelen en evangelisten (in Hand. 15) voorzat, citeerde hij de profeet **Amos** en vertelde daarbij, hoe God de «vervallen hut van David» weer op zal bouwen (Am. 9:11-12). Het verband van dit citaat is verbonden met de betrekkingen tussen Joodse en niet-Joodse gelovigen in Yeshua. Tweeduizend jaar geleden moesten de Joodse gelovigen begrijpen, dat Yeshua en Zijn boodschap ook de andere naties toebehoren. Vandaag is de situatie precies omgekeerd. De niet-Joodse gelovigen in de hele wereld moeten erkennen, dat Yeshua op unieke wijze ook tot Israël behoort.

Wanneer wij de beide teksten over het herstel van de «vervallen hut van David» in **Handelingen** en in het boek **Amos** vergelijken, zien wij direct taalkundige verschillen. In **Handelingen** spreekt Ya'akov er bijvoorbeeld over, hoe God Zijn belofte, om de puinhopen van de vervallen hut van David weer op te

er echter acht op geven, dat de tekst van het Nieuwe Testament de *Septuagint* volgt. Met dit Latijnse Woord voor «zeventig» wordt de vroege Griekse vertaling van de Hebreeuwse Bijbel betiteld. Toen de *Septuagint* (uit de derde eeuw voor Chr.) vervaardigd werd, had de Hebreeuwse grondtekst nog niet de vandaag gebruikte punctuatie voor de vocaaltekens. Deze werd pas in de 8e eeuw na Chr. ingevoerd, om het lezen van de Hebreeuwse tekst te vergemakkelijken. Deze latere toevoeging van de vocaaltekens, beïnvloedde echter ook de manier van lezen van de Bijbelteksten.

Hoe moeten we dus de wederopbouw van de «hut van David» in het Nieuwe Testament opvatten? Vandaag zien wij het citaat van Ya'akov uit het boek **Amos** als de originele woordkeuze van de profetie, uit de tijd, voordat de Hebreeuwse tekst van de Bijbel de vocaaltekens kreeg. Dat blijkt ondubbelzinnig uit het verband van de woorden, die Ya'akov in **Handelingen 15** spreekt. De in de **Handelingen** beschreven omstandigheden leren ons, hoe God ook de niet-Joden «opzocht» en hoe volgens Zijn plan, de blijde

boodschap van Yeshua zowel Joden als niet-Joden zou gelden. Daarmee stemmen ook de authentieke woorden van de profeet **Amos** overeen. Daarom symboliseert het herstel van de «vervallen hut van David» de bouw van een nieuwe hut door de Messias uit de dynastie van David. Symbolisch gesproken bestaat er in of door Yeshua een nieuwe hut, een nieuw huis van God, zowel voor de Joden alsook voor de niet-Joden. Met andere woorden: In Yeshua is er een nieuw verbond, een nieuwe en betere weg van verlossing voor alle naties op aarde.

De Messias Yeshua heeft de wereld een tijd van reformatie (hebr.: *Tikkun*) gebracht. De nieuwe hut symboliseert een nieuwe ordening in het koninkrijk van God. In het universele rijk van de Messias is een volkomen hut, geen door mensenhanden gemaakt gebouw, maar een heiligdom, dat de eeuwige verlossing veilig stelt. Deze nieuwe hut maakt voor alle volken een eeuwige verzoening mogelijk met God de Vader en Zijn Zoon Yeshua (z. ook Hebr. 9:12). De nieuwe en heilige hut van de Messias, symboliseert het tegendeel van een vergankelijke loofhut en wijst ons op duurzame en eeuwige dingen: ten eerste op een eeuwig verbond (Hebr. 13:20), ten tweede op een eeuwige verlossing en ten derde op een eeuwige erfenis met eeuwige zegeningen (Hebr. 9:15). De nieuwe hut van David staat enerzijds voor een nieuwe situatie in de huidige schepping en is anderzijds een heenwijzing op dat, wat boven de huidige wereld uitgaat.

Eén ding moeten wij daarbij echter benadrukken: De nieuwe hut van David, het Nieuwe verbond, bestaande uit Joden en niet-Joden, heft de eeuwige verkiezing en roeping van Israël, als unieke natie **niet** op! Want God heeft Zijn volk Israël niet verstoten (Rom. 11:1-2). Ook vandaag is er in Israël een overblijfsel, dat door Gods genade uitverkoren is (v. 5). De vandaag plaatsvindende verzameling van het volk Israël in het land van zijn Vaders en de geestelijke herleving van de «verdorpe beenderen» van Israël (Ez. 37:1-15) is een wezenlijk bestanddeel van deze nieuwe ordening.